REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: Pž-383/2026-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E NJ E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, Mladena Šimundića, suca izvjestitelja i Dubravke Matas, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja TIGRAN DRLJAČA iz Bjelovara, Trg Hrvatskog Sokola 4, OIB: 60905537362, zastupan po punomoćniku Predragu Kraliku, odvjetniku iz Bjelovara, Ferde Rusana 4, protiv tuženika KRIŽEVAČKA ŠTEDNO-KREDITNA ZADRUGA u stečaju, Čakovec, Ulica Ivana pl. Zajca 17, OIB: 83444757736, zastupan po stečajnoj upraviteljici Jeleni Tkalec iz Varaždina, Ulica Braće Radić 6, radi utvrđenja, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-22/2025-9 od 12. prosinca 2025., u sjednici vijeća održanoj 13. svibnja 2026.

r i j e š i o j e

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-22/2025-9 od 12. prosinca 2025. i predmet vraća tom sudu na ponovno suđenje.

II. O troškovima žalbenog postupka odlučiti će prvostupanjski sud u konačnoj odluci.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-22/2025-9 od 12. prosinca 2025., odbijen je tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži utvrđenje ništetnosti ugovorne odredbe (točka I. izreke), te je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka (točka II. izreke).

1.1. U bitnome, prvostupanjski sud navodi da nije povjerovao iskazu tužitelja da se nije pojedinačno pregovaralo o svim uvjetima zaključenja ugovora o kreditu pa tako i o manipulativnim troškovima, te je tužitelj koji je po struci diplomirani pravnik svakako razumio način zaključenja ugovora o kreditu i uvjete koje je mogao dobiti prema svojoj kreditnoj sposobnosti kod tuženika. Dalje, navodi i kako iz primjeraka ugovora o kreditu koje je dostavila stečajna upraviteljica razvidno da je manipulativni trošak koji je naplaćivala Križevačka ŠKZ drugačiji za svaki pojedinačni ugovor o kreditu.

1.2. Prema mišljenju prvostupanjskog suda, predmetna odredba nije u suprotnosti s odredbom članka 81. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj 96/03.), jer odredba članka 3. stavka 2. ugovora nije takva da bi bila protivna pravu EU te zaštiti potrošača općenito, a niti pak je ta odredba suprotna načelu dobre vjere odnosno ne uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama na štetu potrošača jer u vrijeme zaključivanja ugovora tužitelj je izabrao štedno-kreditnu zadrugu sa svim njezinim uvjetima poslovanja kako bi dobio potrebna sredstva i ishodio kredit i pri tome je s tuženikom kao davateljem kredita pregovarao uvjete i dobro razumio sve uvjete iz ugovora.

1.3. Odluku o troškovima prvostupanjski je sud temeljio na odredbi članka 154. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 153/23.; dalje: ZPP).

2. Protiv navedene presude žalbu je podnio tužitelj, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, a na pripremnom je ročištu održano i saslušanje vještaka.

2.1. Prema mišljenju žalitelja, presuda je zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, jer ne sadrži valjane razloge i ne može se ispitati.

2.2. Osim toga, presudu smatra suprotnom ranije donesenim odlukama, te navodi kako pogrešna primjena materijalnog prava proizlazi i iz činjenice da prvostupanjski sud u obrazloženju presude ne uvažava jasne i nedvosmislene odredbe propisa koji uređuju predmetnu materiju u utuženom razdoblju, a na što je u žalbi ukazano, te obrazlaže svoje stavove.

2.3. Predlaže preinačiti presudu odnosno istu ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba je osnovana.

5. Pobijana odluka ispitana je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. ZPP-a, u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u dijelu odluke o troškovima.

6. Žalitelj pravilno ukazuje da pobijana presuda ne sadrži valjane razloge donošenja, te da se zbog toga ne može ispitati, čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a.

7. Naime, prvostupanjski sud u obrazloženju presude ne navodi valjane razloge zbog kojih smatra da odredba o naknadi troškova u iznosu od 8,90% kao takva ne bi bila suprotna načelu dobre vjere odnosno da ista ne uzrokuje

neravnotežu u pravima i obvezama na štetu potrošača, već u obrazloženju samo navodi da je tužitelj s istom bio upoznat te da iz isprava koje je tuženik dostavio proizlazi da su u drugim ugovorima ugovorene drugačije visine naknade.

8. Međutim, ovaj sud ukazuje da pitanje postojanja ili nepostojanja neravnoteže u pravima i obvezama stranaka kod dvostranoobveznih ugovora ne može biti vezano samo za postupanje potrošača, već da sud, prilikom donošenja odluke, mora uzeti u obzir sve elemente konkretnog pravnog odnosa.

9. Primjerice, sud prihvaća da iz isprava koje je tuženik dostavio u spis (dva različita ugovora o kreditu) proizlazi da je postotak naknade za obradu kredita ugovoren u različitom postotku, no pri tome potpuno zanemaruje činjenicu da su isti ugovori sklopljeni u bitno drugačijem vremenskom razdoblju. Tako je, prema jednom od dostavljenih ugovora, koji je sklopljen 2006. godine, ugovorena naknada za manipulativne troškove od 6,90%, dok je u drugom ugovoru, koji je sklopljen 2008. godine, ugovorena naknada za manipulativne troškove u visini od 7,90%.

10. Dakle, iz sadržaja isprava koje je dostavio tuženik jasno proizlazi da je naknada za manipulativne troškove tijekom godina rasla, ali ne proizlazi da bi se o toj naknadi, u bilo kojem slučaju, posebno pregovaralo, o kakvim bi se to troškovima radilo niti se tim ranijim ugovorima može dokazati kakva činjenica bitna za odlučivanje u ovom konkretnom predmetu.

11. Stoga je zaključak prvostupanjskog suda prema kojemu nije prihvaćen iskaz tužitelja koji je naveo da se o naknadi nije pojedinačno pregovaralo u suprotnosti s ispravama u spisu, a ta proturječnost nije otklonjena u obrazloženju pobijane odluke, posebno imajući u vidu tužiteljevu tvrdnju da mu je kredit ponuđen po načelu „uzmi ili ostavi“, odnosno da nije imao mogućnosti pregovaranja o njegovim uvjetima.

12. Dalje, u obrazloženju presude prvostupanjski sud potpuno zanemaruje dio odredbe članka 3. stavka 2. Ugovora o kreditu, prema kojemu se iznos manipulativnih troškova naplaćuje unaprijed ili iz iznosa kredita. Imajući u vidu da je odredbom članka 1021. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23.; dalje: ZOO) propisano da se ugovorom o kreditu banka obvezuje korisniku kredita staviti na raspolaganje određeni iznos novčanih sredstava, a korisnik se obvezuje banci plaćati ugovorene kamate i iskorišteni iznos novca vratiti u vrijeme i na način kako je ugovoreno.

13. Ovaj sud ukazuje da se navedena zakonska odredbe primjenjuje i na tuženika, kao štedno kreditnu zadrugu, koju je u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu (2009. godine) smatrao financijskom institucijom primjenom odredbi Zakona o kreditnim unijama („Narodne novine“ broj 141/76.).

14. Dakle, „cijena“ novca je izražena u ugovorenim kamatama pa nije jasno koja bi se još naknada „manipulativnih troškova“ trebala platiti tuženiku, niti razlozi za takvo plaćanje odnosno visina tih troškova proizlazi iz samog ugovora.

15. Osim toga, iz navedene ugovorne odredbe članka 3. stavka 2. Ugovora proizlazi da se ta naknada naplaćuje unaprijed ili mu se za iznos naknade umanjuje iznos odobrenog kredita. U odnosu na tu odredbu treba ukazati da je korisnik kredita obvezan vratiti odobreni iznos kredita (ne umanjen za iznos naknade) s ugovorenim kamatama. Takva ugovorna odredba, za koju je upitno da li korisnik kredita može utjecati, i kojom se efektivno smanjuje iznos koji se korisniku kredita isplaćuje (a za koji, dodatno, mora platiti i kamatu) ukazuje na mogućnost da se istom uzrokuje znatna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana. Pitanje je li naknada za manipulativne troškove plaćena unaprijed ili je odbijena od iznosa kredita nije utvrđena niti saslušanjem tužitelja, jer isti o tome nije iskazivao niti ga je sud pitao, a što može biti od utjecaja na donošenje odluke.

16. Osim svega gore navedenog, ovaj sud ukazuje i na činjenicu da se tužba, odgovor na tužbu, pa i sama presuda zasnivaju na primjeni Zakona o zaštiti potrošača iz 2003. godine, no da taj zakon nije bio na snazi u vrijeme sklapanja spornog ugovora. Naime, 30. srpnja 2007. stupio je na snagu novi Zakon o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj 79/07.), te je sud, na ovaj pravni odnos koji je nastao 2009. godine, trebao primijeniti odredbe novog zakona.

17. Sve gore navedeno, uključujući i činjenicu da tuženik, osim dostavljenih preslika ranijih ugovora o kreditu, nije predložio provođenje bilo kakvog dokaza na okolnost da se, u konkretnom slučaju, pregovaralo o spornoj ugovornoj odredbi, čini pobijanu presudu nepodobnom za ispitivanje.

18. Slijedom navedenog, temeljem odredbe članka 369. stavka 1. ZPP-a odlučeno je kao u izreci, a predmet je vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, radi provođenje novog prethodnog postupka, sukladno odredbi članka 377. stavka 1. ZPP-a.

19. U nastavku postupka prvostupanjski će sud provesti novi prethodni postupak, dati mogućnost strankama da predlože odgovarajuće dokaze te, nakon provedenog postupka, donijeti novu odluku.

Zagreb, 13. svibnja 2026.

Predsjednica vijeća
Jagoda Crnokrak

JAGODA CRNOKRAK

Elektronički potpisano: 19.05.2026T10:45:53 (UTC:2026-05-19T08:45:53Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: b37dcbdf-208f-429f-8249-01b6e0282726
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Broj zapisa: **9-30887-eaf33**

Kontrolni broj: **050b0-98097-3d47c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.